

som under sin gennemgang af forslaget især havde diskuteret disse punkter.

Provenumæssige virkninger

Lejeværdibeskatningen af ejerboliger med skattemæssigt »overskud« indbringer skønsmæssigt omkring ½ mia kr. årlig. Denne indtægt vil efter forslaget bortfalde øjeblikkelig. Det skal her tages i betragtning, at denne skat i praksis alene betales af pensionister og andre lavindkomstgrupper, som ikke har handlet eller belånt deres hus i de sidste mindst 15 år. Venstresocialisterne finder det helt rimeligt, at denne gruppe lettes for en så skæv beskatning.

Rentefradraget koster som sagt 10–12 mia kr. på årsbasis. Ved en aftrapning over f. eks. 10 år, hvilket vil kunne lade sig gøre samtidig med, at boligudgiften kommer til at udgøre en faldende andel af reallønnen, vil der allerede det første år være en vis forbedring sammenholdt med det engangsprovenutab, der følger af lejeværdibeskatningens afskaffelse. Derefter vil statsfinanserne bedres med ca. 1. mia kr. årlig.

Med denne udvikling skabes der mulighed for en social omfordeling af boligstøtten og for en lettelse af den direkte beskatning, vel at mærke *uden* asociale nedskæringer, som alle taler så varmt for, men som hidtil er blevet ved snakken.

Sammenfatning

Forslaget tilsigter at fastholde regeringen på de mange løfter om afvikling af rentefradrag og leje-

værdibeskatning.

Det tilstræber endvidere at sikre, at den boligpolitiske debat forud for det kommende boligforlig ikke kun kommer til at foregå i korridorerne mellem forligspartierne og på parcelhysterikernes præmisser, men at der i det mindste sideløbende udarbejdes materiale og forslag ud fra mindre enøjede problemstillinger.

Forslaget skal medvirke til at fjerne de kunstige skel mellem forskellige kategorier af boligbrugere og til at påpege, hvor de faktiske interessemodsætninger ligger.

Beskatningsregler for ejerboliger efter de her opstillede retningslinjer vil betyde,

at den beskatning af en fiktiv lejeværdi, som alt-overvejende har ramt pensionister og andre lavindkomstgrupper, bringes til ophør øjeblikkelig,

at ingen husejere uanset de fremtidige vurderinger behøver at frygte, at deres boligudgift vil komme til at stige hurtigere end den gennemsnitlige realløn,

at de ejere, som nærmer sig balance på det skattemæssige husregnskab, vil få en længere fradragperiode, end de ellers kan forvente,

at priserne på ejerboliger vil falde voldsomt, uden at det kommer til at skade de nuværende ejere, som har købt for dyrt p. gr. a. kapitalisering af skattefordelen,

at der sættes bremse på inflationen, og

at der vil blive plads til en langt mere social boligstøtteordning og evt. til lettelse af den *direkte* beskatning, *uden* at der samtidig skal foretages asociale besparelser.